

Bedst huskes Gustav Pedersen fra sin tid som folketingets formand. I en tid, hvor offentligheden gennem radio og fjernsyn direkte fik kendskab til folketingets arbejde, blev han en kendt og respekteret personlighed. Samvittighedsfuldt og korrekt ledede han med fast hånd folketingets arbejde. Han lagde megen vægt på som formand at være hævet over partipolitiske hensyn og interesser — at være hele tingets upartiske, loyale formand.

Udarbejdelsen af folketingets forretningsorden efter vedtagelsen af grundloven af 1953 optog ham meget, og han lagde vægt på at få arbejdet i det nye etkammer lagt i sådanne rammer, at det kom til at fungere sikkert og hensigtsmæssigt.

I sit krævende arbejde med de store linjer i folketingets virksomhed glemte han aldrig at vedligeholde kontakten med sine vælgere, bl. a. gennem personlige svar på henvendelser udefra, og han holdt regelmæssige møder årene igennem i sin valgkreds, Mariager-kredsen, selv i tingets travleste perioder.

Efter at Gustav Pedersen havde trukket sig tilbage fra folketinget, deltog han ikke i den aktuelle politiske debat, men gennem foredrag og litterær virksomhed gav han i mange år sin mening til kende om folkestyrets problemer. I øvrigt var han mest optaget af at dyrke sine historiske interesser.

Vi vil mindes Gustav Pedersen som et fremtrædende medlem af det parti, han tilhørte, og fremfor alt som folketingets sikre og pligtopfyldende formand.“ (F. 1975-76, sp. 2007).